

пier; -тииñ, de papier; 1. бита —, papier maché; 2. варосана —, papier fossile; 3. лъскава гладка —, papier de verre; 4. набръздана — на пръчки и Mus. иотна —, papier réglé; 5. пощанска —, papier à lettres; 6. прозирна — за водене образзы, papier gélatine; 7. шърена — за стъни, papier peint ou -teinture; 8. правяне — и търговия съ —, la papeterie; 9. продавач на —, un papetier; 10. (документъ), la pièce; 11. видъ най-добра —, papier tellière; 12. (за османе), papier gris; 13. (сълната на осмакъ), Typ. in-octavo m; 14. (на църъль невъгнатъ листъ), in-plano m; 15. (на четвъртакъ), in quarto m; 16. (на 16), in-seize m; 17. (на 32), in-trente deux m; 18. (на 24), in-vingt-quatre m; 19. (на 18), in-dix-huit m; 20. (на 12), in-douze m; 21. въръзъ —, la liasse; 22. (голъмъ форматъ), papier jesus m, colombier m; 23. пълъщъ —, va. paperasser; 24. само на —, adv. fam. en peinture; 25. събране потръбни -ти, la spicilége; 26. папирова —, plante, le papyrus.

Харчене, sn. t. la dépense (voyez **Разноска**).
Харчове, sm. pl. t. Jur. le dépens (voyez **Разноски**).

Хасеки, sn. t. l'assaki et khaséki f.

Хатти-шерифъ (султанска заповѣдь), sm. le 'hatti'-cherif.

Хатъ, sm. t. la chartre ou chartre; || пазачъ на -това, un chartrier. [d'obusier.]

Хаубица (топъ), sf. l'obusier; -бучентъ.

Хахане, sn. Philarité f.

Хаша (покръска на съдло), sf. t. la schabracke, 'housse, barde f. [hachich m.]

Хашинъ (видъ ағионъ), sm. l'haschisch et

Хаять, sm. t. la salle, sommellerie f.

Хвакаръ, sm. un traîneur. [glete.]

Хвакче (за ловене стичета), sn. la régîn-

Хвакъ (капанъ t.), sm. le piège, trébuchet, panneau, rets m, embûche f; 1. fig. le traquet, pot au noir m; 2. (за ловене стиченца), la tirasse; || Vén. la réprise; 3. (за мышки), quatre de chiffre; 4. залагамъ —, va. panneauter, dresser ou tendre des embûches; 5. ловъ съ — втичета, va. tirasser.

Хвала, sf. l'éloge m; || (имъ), le magnificat; fig. l'encens m.

Хвалба, sf. la louange.

Хвалбенъ, adj. louanger.

Хвалбивъ, adj. ostentateur. [tion f.]

Хвалбивостъ, sf. la fanfaronnerie, ostenta-

Хвалбивство, sn. la vantérie, vanité, gasconade, suffisance, jactance f; || безъ —, sans vanité.

Хвалбивъ, adj. vaniteux, fansaron, jactancieux, suffisant, gascon, avantageux en paroles f, monter sur des échasses f; || fam. vantard, un olibrius.

Хвалене, sn. la louange.

Хвалилникъ или Хвалникъ, s. louangeur, euse; laudateur, trice; un applaudisseur, approbateur m; || fig. un claqueur; || fam. loueur, euse.

Хвалопръдей, adj. jactancieux.

Хвалопръдство, sn. la forfanterie, bravacherie, rodomentade, jactance, charlatanerie f et -tanisme m.

Хвалопръдъ, ка, s. vaniteux, euse; vantard, arde; gaseon, onne; eraqueux, euse; un 'hableur, vendeur de mithridate, abatteur (de bois), enfonceurs de portes ouvertes, avaleur de charrettes ferrées, charlatan m, glorieux adj. m; 1. fig. un emballeur, thuriféraire m; 2. fam. un fendant, matamore, claquedent, rodmont, bravache, sacrificant, tranche-montagne, tueur de gens, capitán, olibrius, crâne m.

Хвалство, sn. la 'hâblerie f, crânerie f, apparat m; || fig. la parade; || fam. la craquerie.

Хвали, va. louer, approuver à, sonner, 'hâbler, se prélasser; 1. fl. prôner; 2. fam. louanger; 3. (Бога), magnifier; 4. (себе-су), унсе louer; 5. -са, vr. se vanter, se faire valoir, se faire un mérite de, s'applaudir de, triompher de; 6. fig. faire claquer son fouet; 7. fam. se panader; 8. (съ нѣшо), se faire parade de, se targuer de, faire ostentation de; || fig. faire étalage de; || (самъ-су), fig. se donner les violons de.

Хванатъ (отъ), adj. saisi.

Хватане (хватъ), sn. la préhension.

Хватъ, sm. l'attrapoe; || (сѣти), le bouillon; || (щомъ и да е), la brassée.

Хващамъ, va. saisir, prendre, recevoir, empoigner, surprendre; 1. pop. agripper; 2. (бивно), fam. lanterner; 3. (болестъ), attraper; 4. (купувачи), acharander; 5. (скоро), précipiter; 6. (хора за на ладія), Mar. emmariner; 7. -са (съ нѣшого), vr. se joindre; 8. хваща (лагъ), v. imp. il revient; || (за снагата), il s'animalise; 9. хваща ми са, il vient bien à; 10. хваща са (за растенеа), ils reprennent.

Хващане, sn. l'attouchement m; || (купувачи), l'achalandage m.

Хвойна, sf. plante, le fenouil.

Хвойнена ракія, sf. le fenouillet et -lette f.

Хвойнено съме, sm. le fenail.

Хвъргачъ (чѣшкажи t.), sm. un buveur,

godailleur m.

Хъркамъ и -рчж, vn. voler, voleter, voltiger, fuir; 1. (бѣржъ), daguer; 2. (накъ), revolver; 3. хвъргать (край), v. imp. fig. ils rasent.

Хъвъркане, sn. le vol, voltigement m, volée f, essor m; || на —, à la volée; || отъ высочина на пилечко —, vue d'oiseau.